

Zamenjana sinova

FRANCOSKI ROMAN

Med preiskovalnim sodnikom in med obtožencem se nahaja najvišja sodnja, čudovita ustanova posređovalca — porota.

Porotniki se ne zadovoljijo samo z moralno obsodbo. Porotniki so na nevtralnih tleh, med državnim pravdnikom in med branilci. Oni zahtevajo materialnih in točnih dokazov. Sodnik dvajsetkrat obsodi, dočim porotniki dvajsetkrat oprostijo, kadar nimajo absolutno neizpodbitnih dokazov.

Pri misli, da zna njegov zločinec pobegniti kazni radi nepopolnih dokazov je napolnila Pera Tabareta z grozo. Kri mu je vrela v žilah in že je poslal desetkrat vse porotnike v peko.

Kaj enakega bi se moglo zgoditi le, če sodnik ni dal pravih navodil porotnikom, če je policija nerodno nastopila ali pa če je bil preiskovalni sodnik — trapast.

Tako globoko je bil pogreznjen v enake misli, da ni sli-

Paul V. McNutt, komisar Zed. države na Filipinih, se omenja kot možni kandidat za predsednika Zed. države na demokratični listi leta 1940.

VLOGE v tej posojilnici

zavarovane do \$5000 po Federal Savings & Loan Insurance Corporation, Washington, D. C.

Sprejemamo osebne in družbene vloge

Plačane obresti po 3%

St. Clair Savings & Loan Co.
6235 St. Clair Ave. HEnd. 5670

AUGUST KOLLANDER
6419 St. Clair Ave.
v Slovenskem Narodnem Domu

PRODAJA parobrodne letke za vse prekomorske parnike;

POSILJA denar v staro domovino točno, po dnevnih cenah;

OPRAVLJA notarske posle.

Kollander ima v zalogi tudi jugoslovanske znamke.

LOUIS OBLAK
TRGOVINA S POHISTVOM
Pohištvo in vse potrebščine za dom,
6612 ST. CLAIR AVE.
HEnderson 2978

REJENI PREŠIČI NARAVNOST IZ DEŽELE

Vseh velikosti, živi ali osnaženi, pregledani od vlade. Meso v kosih, sunke, plečeta, loins, izvrsten špoh.

Koljeno vsak četrtek, dopeljeno na dom vsak petek. Dobite tudi izvrstno goveje meso in teletino po cenah na debelo.

H. F. HEINZ
VINE ST. WILLOUGHBY, O.
Telephone Wickliffe 110-J-2

šal, ko so se vrata odprla, pač pa je nadaljeval s svojim premišljevanjem, ne vedoč, da se nahaja v sodnikovi navzočnosti.

Iz premišljevanja ga vzbudi glash Daburona.

"Gotovo mi boste odpustili, gospod Tabaret, ker sem vas pustil tako dolgo samega."

Stari možakar vstane, pozdravi in reče:

"Pri moji veri, gospod, saj niti čutil nisem, da sem sam."

Daburon stopi popolnoma v sobo in se vsede k mizi nasproti Tabaretu. Očividno je bil jako izmučen.

"Dolgo sem premišljeval," začne sodnik, "o tej aferi —"

"In jaz," ga prekine Tabaret, "sem se ravno vpraševal, kako se bo vikomt obnašal, ko ga bodo aretirali. Po mojem mnenju ni nič bolj važnega kot opazovati osebo v trenutku aretacije. Ali bo skušal ustrahovati policiste? Ali jim bo grozil, da jih požene iz hiše? To je običajna taktika plemenitih zločincev. Po mojem mnenju bo ostal vikomt popolnoma miren, in to je tudi logično. Najbrž bo izjavil, da je postal žrtev nesporazuma. Zahteval bo, da ga preiskovalni sodnik nemudoma zaslisi. Ko se to zgodi tedaj bo hitro razjasnil svoj položaj."

Stari možakar je govoril s tako prepričevalnim glasom, da sodnik Daburon ni mogel zadržati smeha.

"Tako daleč še nismo prišli," reče.

"Toda v kratkem bomo tam, v nekaj urah," odvrne Tabaret hitro. "Upam, da boste zjutraj odredili aretacijo zločincev."

Sodnik se strese, kot se strese bolnik, ko vidi zdravnika z nožem prihajati k operacijski mizi.

Trenutek za akcijo je prišel.

"Vi ste točni, gospod Tabaret," reče sodnik. "Vi ne vidite nobenih zadržkov?"

"Nobenih, ko imamo enkrat zločince v rokah. Kdo drugi neki bi mogel izvršiti ostudni umor? Kdo drugi je imel dobiček od tega, da zgine vdova Lerouge kot on? Ubogi Noel! Prepošten je, da bi dobil v roke to propalico, ki gre do skrajnosti, da doseže svoj namen. Noel je začel s tožbo, da pride do svojih pravic in premoženja."

"Da, toda —"

Detektiv začudeno pogleda sodnika.

"Ali mislite, da znajo nastati kake težave?" zahteva Tabaret.

"Brez dvoma," odvrne Daburon. "To je stvar, ki zahteva skrajne opreznosti. V takih slučajih kot je naš ne smemo udariti prej, dokler absolutno ne doženemo, da bo udarec zadel. Toda mi imamo v rokah le domišljevanja. Bodimo previdni, ne prenačimo se! Pravica na nesrečo ne more popraviti svojih napak. Kadar zadene njena roka moža, četudi krivično, pusti na njem madež za vse življenje. Pravica mogoče spozna svojo napako in jo na glas prekliče, toda zaman. Javno mnenje, mnenje idiotov, to grize in davi naprej."

Staremu Tabaretu je skoro srce zastalo, ko je čul te besede. Njemu kaj enakega niti na misel ne bi prišlo.

"Naša sumničenja imajo sicer dobro podlago," nadaljuje sodnik. "Toda ako nas zavedejo na napačno pot, tedaj postane ta mladi mož silno ne-

srečen, da ne govorim o razžaljeni pravici. Taka napaka bi vzbudila javno debato, zahtevala bi preiskavo, vzbudila bi nezaupanje do sodnij, in to v času, ko se ljudje nič kaj radi ne pokorijo oblastem."

Sodnik se sklone nad mizo in zopet začne premišljevati.

"Nobene prilike nimam," misli Pere Tabaret. "Opraviti imam z omahljivcem. Namesto da bi podvzel akcijo, pa dela govore, namesto, da bi podpisal zaporno povelje, ustvarja postavne teorije. Presenečen je od mojega odkritja, in možkar ne more razumeti položaja. Namesto, da bi se veselil mojega prihoda in uspeha, bi gotovo raje plačal, stavi, deset frankov, da bi ga pustil mirno spat naprej. Oh, prav gotovo bi rad potegnul male ribice v svojo mrežo, toda velike ribe mu povzročajo strah. Velike ribe so nevarne, pa jih pusti plavati."

"Najbrž," reče zdajci sodnik glasno, "bo zadostovalo, ako podpišem povelje za preiskavo, in nadaljno povelje, da pride zatoženi pred sodnijo."

"Potem je vse zgubljeno!" vzklikne Tabaret.

"Zakaj, če smem vprašati?"

"Gospod, nama nasproti stoji zločinec izvanredne zmožnosti. Zločin je bil izvršen z največjo prekanjenostjo. Skoro po čudežu smo prišli na delno sled."

"Očividno je," odvrne Tabaret, "da je najin nasprotnik že vnaprej videl vse, absolutno vse, razne možnosti, da ga bodo sumničili, ker je tako visokega stanu. Ako boste odlašali z aretacijo, tedaj je on rešen. Prišel bo v vašo pisarno tako samostojno kot vaš pisar. Pripeljal vam sijajne protidokaze, proti katerim ne bo ugovora. Dokazal vam bo, da je prebil noč v torek pri osebah najvišjega rodu. Večerjal je pri grofu Mauchinu, igral je z markizom tako in tako in prenočil pri vojvodi Arthor. Ves čas je bil v stikih s to baronovko, z ono grofico. Skratka, njegov stroj bo tako perfektno sestavljen, da vam ne bo drugega preostajalo, kot odpreti vrata pisarne in ga s pokloni in ponižnimi izrazi opravičila spremiti iz sobe. Edini način, da se zavarujemo proti temu zločincu je hitrost, kateri ne more nasprotovati. Zasačiti in prijeti ga je treba takoj. Padite po njem kot strela iz jasnega neba aretirajte ga, ko se zbudi, pripeljite ga sem in začnite z izpraševanjem takoj."

Pere Tabaret umolkne, skoro prestrašen, misleč, da je govoril preveč in ne dovolj spoštljivo. Toda Daburon ni kazal nobenega znaka, da bi bil razžaljen.

"Nadaljujte!" reče z glasom, ki naj bi dajal pogum, "nadaljujte!"

"Torej," nadaljuje stari detektiv, "recimo, da sem jaz preiskovalni sodnik. Izdal sem zaporno povelje in v 20 minutah stoji obtoženec že pred menoj. In ne bom tupal okoli gr-

ma z raznimi vprašanji, pač pa začel z bitko takoj v sredini. Moja obtožba ga bo popolnoma pobila, da se mora podati, ko vidi, da nima prilike, da izbegne nepričakovane mu udarcu. Rekel mu bom: 'Človek, mogoče imate kak izgovor; dobro, dobro! Toda nam je dobro poznan tak sistem izgovorov. Pri nas ne boste z njim prodrli. Ze razumem, da ste bili na drugem mestu ob času, ko se je izvršil zločin. Videlo vas je stotine cseb. Toda v resnici ste pa v istem času izvršili sledeče: 20 minut po osmi uri ste se umaknili iz hiše, in ob 35 minut čez osem ste se vsedli na Rueil postaji v vlak, ki pelje v Jonchere. Ob četrť čez devet ste potrkali na polknice stanovanjva vdove Lerouge. Ona vam je odprla. Prosil ste jo za večerjo, in predvsem za pijačo. 20 minut čez devet ste ji zabodli dobro nabrušeno pilo med rebra. Ubili ste jo! Potem ste v stanovanju vse preobrnili ter zažgali gotove važne listine. Potem ste pa pobrali vse dragocenosti, ki so vam prišle pod roko, zavili vse skupaj v namizni prt in odnesli s seboj v namenu, da bo policija mislila, do je bil umor delo roparja. Zaklenili ste vrata in zagnali ključ proč."

"Ko ste dospeli do reke Seine, ste zagnali sveženj v vodo, nakar ste peš korakali do železniške postaje. Ob 11. zvečer ste se zopet pokazali v vaši družbi, kjer skoro niso opazili vaše odsotnosti. Dobro ste igrali svojo igro, toda oborožili se niste napram dvema nasprotnikoma: proti zastopnikom policije in proti — slučajju."

"Ta dva sta povzročila, da ste zaigrali igro. Napačno je bilo tudi, ker ste prišli v Jonchere z vašimi finimi čevlji in ker ste obdržali na rokah rokavice biserno-rjave barve, da ne omenim svilnega klobuka

in dežnika. In sedaj priznaj, da sem se vmešal v nje-sovražil, bežal bo proč od me-gove zadeve in mu izmaknil ne, ko bo dognal, da je Tabareno pismo. Gotovo me bo za-ret — privatni detektiv.

Po daljšem molku vzame sodnik Daburon v roke pero in piše v naglici.

"Podam se," reče "Vikomt Albert de Commarin bo aretirran. To je pribito. Toda razne formalnosti in poizvedbe bodo trajale dalj časa. Najprvo bi rad stavil nekaj vprašanj grofu de Commarinu, očetu mladega vikomteja. Govoril bi tudi rad z mladim odvetnikom, vašim prijateljem Noelom Gerdy. In kar se tiče pisem, o katerih ste govorili, jih moram dobiti na vsak način v roke."

Ko sliši Tabaret Gerdy zavzame njegov obraz neskončno komičen izraz.

"Vrag naj vzame vse skupaj!" zakrikne Tabaret. "In boš te stvari sem se najbolj bal."

"Kaj pa?" vpraša Daburon. "Potrebo preiskave omenjenih pisem. Noel bo sedaj dog-

Dr. Kurt Schuschnigg, avstrijski kancler, ki ni nič kaj zadovoljen s Hitlerjevimi mahinacijami v Avstriji.

Anglija ojačuje postojanke v Sredozemlju. Tukaj vidite angleške čete, ki so bile premeščene iz Sangaja v Afriko.

Poročna slika nove egiptovske kraljice Faride, ki je bila šele zdaj dana v javnost. Pajčolan je dolg 24 čevljev ter je veljal \$3,000.

Zogometne igralce že pripravljajo za sezono. Tukaj jih vidite, kako jim v parni kopeli jemljejo čez zimo nabrano mast s telesa.

Zemljevid centralne Evrope. Avstrija ja sedaj žoga, katero premetavajo politiki.

Na desni vidite bivšega angleškega zunanjega ministra Anthony Edena, ki je raje odstopil, kot bi se podal zahtevam Nemčije in Italije. Govoril se, da bo imenovan Eden za poslanika v Zed. državah.

Willem Miklas, predsednik avstrijske republike, ki se je sprva uprl nemškimi zahtevam v Avstriji, toda se je pozneje moral podati.